

tem, amikor kezembe került a Van Gogh-levelek. Megfogott Van Gogh kiállása, maga az emberi szenvedés, amin keresztül ment.

— *Az ember hatott rád vagy a művész?*

— Együtt a kettő. Közben Hollandiában is voltam s láttam elég sok Van Goghot.

— *Volt már kultusza?*

— Nem, kultusza még nem volt. Akkor még Cézanne-nak sem volt. Mikor először Párizsban jártam, akkor volt Cézanne-nak egy nagy kiállítása. Képzeld, mi mindennek kellett történnie ahhoz, hogy ő elérkezzen oda, ahol most van.

— *És Klee?...*

— Vele sokkal később találkoztam. Tulajdonképpen azt mondhatnám, a második világháború után. Klee elzárkózva élt, képeihez nehezen lehetett hozzájutni. Kiállítások akkor még nem voltak, könyvet se írtak róla. Jobbára az utazásaimkor ismerkedtem meg a dolgaival. Őt tartom a legnagyobbra, bárkinél nagyobbra tartom, tán még Picassónál is többre.

— *Hatott rád?*

— Nem az én feladatomban eldönteni, hogy hatott-e vagy nem hatott. Egy biztos, alkati rokonság van köztünk. Ő is decemberi születésű, szereti a kis dolgokat, a kis formát. Egész életében tenyérnyi képeket festett. Én ugyan festettem nagyobbakat is, de...

— *Vonzódsz a kisebb formákhoz?*

— Mindig kis helyiségekben éltem, kevés pénzem volt, kevés festékem, ragaszkodnom kellett a kis formákhoz. Így többet tudtam csinálni, több lehetőség nyílt, hogy a kis képeken keresztül fejezzem ki magam. Azt hiszem, valahogy Klee-nél is így volt: ő is egy kis konyhában élt, a gyerekeit dajkálta, szóval szegény ember volt... sok minden közös bennünk. De nem ez a lényeg, hanem az *egész*, hiszen számtalan festő dolgozott ilyen körülmények között. Amit ő csinált, az a huszadik század egyik legőszintébb dolga. Mert több nagy festő létezett, de különböző manipulációkkal... Ők hárman adtak a legtöbbet nekem.

*

Korniss Dezsőnek melyik az igazi arca? A zsörtölődő, a magányos, a vitát provokáló, a kísérletező és újító? Alighanem mindenik. Ha valamelyik nem volna, kisebb lenne az ember. És egy adalékkal szegényebb az ember és a mű kapcsolatát is számontartó művészettörténet.

SZAKOLCZAY LAJOS

Szerkesztői asztal

Vendégünk volt *Corneliu Sturzu*, a laşiban megjelenő *Convorbiri Literare* című folyóirat főszerkesztője. Román kollégákkal a két lap közötti együttműködésről beszélgettünk. — Magyarországról szóló könyvének anyaggyűjtése során Szegeden járt, s szerkesztőségünkbe is ellátogatott *Tadeusz Olszański* lengyel újságíró, műfordító.

A dunavecsei Könyvtárban — az Esti beszélgetések sorozatban — november 14-én Vörös László főszerkesztővel találkoztak olvasóink. — Tiszatáj-est volt Csongrádon november 23-án, a Faipari Szakközépiskola kollégiumában. A szerkesztőséget Vörös László, Annus József és Olasz Sándor képviselte, s olvasóink Baka István költővel is találkozhattak.